धीयन्ते । स्मारयति प्रीणयत्येभिरिति स्मरत्वम् । अन्यत् पूर्व्ववत् ॥

इति श्रीसायनाचार्य्यविरचिते माधवीये वेदार्थप्रकाशे कृष्णयजुर्ब्राह्मणे प्रथमकाण्डे द्वितीयप्रपाठके चतुर्थोऽनुवाकः ॥ ॥ ४ ॥

अथ पञ्चमोऽनुवाकः ।

चतुर्थे दिवाकीर्त्यनामकानि सामानि विहितानि । अथ पञ्चमे पशवोऽभिधीयन्ते । यदुक्तं सूत्रकारेण । 'अथ पशुकृप्तिराग्नेयं प्रायणीय आलभन्ते । श्वोभूते सारस्वतीं मेषीम् । एवं विहितानेकादशिनानन्वहमालभन्ते । सौर्य्यं विषुवत्युरालभ्यन्तेषामेवोपाकुर्व्वतां द्वादशाहीयस्य दशरात्रस्य सप्तदश उक्थ्यो द्वात्रिंशतमेकादशिन्योपवृज्यन्ते नवाहान्यतिरिच्यन्ते । तेषु गव्यानतिरिक्तपशूनालभन्ते । वैष्णवं वामनमेकविंशमैन्द्राग्नं त्रिणवे वैश्वदेवम् । त्रयस्त्रिंशे द्यावापृथिव्यां धेनुं प्रथमे छन्दो मे तस्या एव वायव्यं वत्सं मध्यमे आदित्यामविंवशामुत्तमे मैत्रावरुणीमविवाक्ये प्राजापत्यमृषभं तूपरं महाव्रतमाग्नेयमुद्नीय इति ॥ तत्रोक्तान् वैष्णवान् विधातुं प्रस्तौति । "'अप्रतिष्ठां वा एते गच्छन्ति । येषाꣳ संवत्सरेऽनाप्तेय । एकादशिन्याप्यते" इति । येषां यजमानानाममसमाप्ते संवत्सरसत्रे सति तत्समाप्तेः प्रागेव पश्वेकादशिनो समाप्यते । ते यजमानाः संवत्सरसम्पूर्त्तिपर्य्यन्तं पश्वभावादप्रतिष्ठां गच्छन्ति । आग्नेयः